

13 травня 2014 р. за участі керівництва Міністерства освіти і науки відбулося громадське обговорення низки проектів нормативно-правових актів реформування системи ліцензування та акредитації. У заході взяли участь міністр освіти і науки С. Квіт, перший заступник міністра І. Совсун, представники 70 вищих навчальних закладів, інститутів громадянського суспільства та ЗМІ.

Міністр освіти і науки С. Квіт, звертаючись до учасників зібрання, підкреслив, що обговорення має важливе значення для розвитку вищої освіти, адже нові принципи ліцензування та акредитації, закладені в проектах, на багато років будуть визначати, у який спосіб університети звітуватимуть та отримуватимуть акредитацію. За словами міністра, це вже друге громадське обговорення, перше відбувалося в міністерстві щодо концепції ліцензування. Як зазначила перший заступник міністра освіти і науки І. Совсун, питання ліцензування та акредитації є в плані дій міністерства на 100 днів та увійшли у першочергові завдання в галузі вищої освіти. За її словами, проекти нормативно-правових актів активно обговорювалися на Facebook та викликали широку дискусію серед представників ВНЗ та громадськості. І. Совсун підкреслила, що головне завдання дискусії – це прийняття проектів тих документів, які влаштовували б усіх учасників освітнього процесу.

На обговоренні запропоновано і альтернативний проект реформування системи ліцензування та акредитації. Зокрема, автор проекту Л. Бедратюк, завідувач кафедрою програмної інженерії Хмельницького національного університету, зупинився на перевагах свого варіанта. На його думку, представлений проект мінімізує контролюючу функцію міністерства, а методична та організаційна робота навчального закладу перекладається на самі університети, результати якої розміщуються на персональних сторінках викладачів вищого навчального закладу. Необхідно звертати увагу й на показник закладу – наукову активність. За словами Л. Бедратюка, необхідно поступово, протягом п'яти років, перейти до оцінки якості викладання за науковою активністю викладача: кількість цитувань, кількість і якість публікацій за показниками (Scopus, Web of Science, індекс Гірша тощо), участь у міжнародних конференціях та в наукових міжнародних проектах.

У підсумку міністр освіти і науки С. Квіт зауважив, що досить складно шукати інструменти для вимірювання наукової активності. «Постає питання обличчя наших університетів. Тобто, університети займаються науковою діяльністю у межах 5 %, порівнюючи їх із західними, де наукова складова становить понад 50 % (за різними показниками)». Сьогодні українські вищі навчальні заклади, за словами міністра, не мають можливостей, щоб

визначатися лише за критеріями наукової діяльності, тому необхідний певний перехідний період (*У МОН обговорили реформування системи ліцензування та акредитації з громадськістю // Міністерство освіти і науки України (<http://www.mon.gov.ua>). – 2014. – 13.05*).